

OPISKELIJAN SUUSTA

”Jumala tavallisuudessa”

Opiskelijan – niin kuin useimpien muidenkin ihmisten – arki on usein hyvin tavallista. Aamulla hänenkin on herättävä herätyskellon soittoon. Opiskelua rytmittää jokapäiväinen vatsantäyttö yliopiston ruokalassa. Muiden ihmisten tavoin myös opiskelija tarvitsee virkistystä harrastuksista. Illalla opiskelijankin täytyy mennä nukkumaan. Opiskelijan arki on täynnä rutiineja ja tavallisuutta.

Oma arkeni koostuu tällä hetkellä Jesajan kirjan 53. luvun lähiluvusta ja analyysistä gradutyötä varten. STI:n tarjoama työpiste on hieno mahdollisuus. Kirjat voi päivän päätteeksi jättää niille sijoilleen. Keskustelut muiden opiskelijoiden sekä henkilökunnan kanssa piristävät päivää.

Tässä vaiheessa vuotta alkaa monen opiskelijankin mieli täyttyä joulun-odotuksella. Odotamme notkuvia herkkupöytiä, joulusaunaa, joulukirkossa käyntiä ja juhlan yleistä ”tunnelmaa”. Kaipauksemme on kohti vuoden kohokohtaa – kohti suuren odotuksen täyttymistä. Emme normaalisti yhdistä joulua millään tavoin arkeen tai tavallisuuteen.

Vaikka Kristuksen syntymäjuhla todellakin on juhlinnan arvoinen asia, on joulun ytimessä kuitenkin sanoma, joka koskettaa syvästi myös arkeamme. Jouluna ihmettelemme sitä, kuinka Jumala tulee ihmiseksi. Miten on mahdollista, että Kaikkivaltias valitsee kuninkaallisen loiston sijasta seimen arkisuuden? Miten on mahdollista, että kaiken Luoja tarvitsee äidin huolenpitoa?

Lopulta koko Jeesuksen elämä on täynnä tavallisuuksien pyhittämistä. Tullessaan kastetuksi Jordanilla Jeesus tekee aivan tavallisesta vedestä pelastuksen välikappaleen. Kiirastorstai-iltana tavallinen leipä ja viini pyhitetään kuolemattomuuden lääkkeeksi. Pitkäperjantaina verinen mies tekee aivan tavallisesta roomalaisten kidutusvälineestä paikan, jossa Jumalan ja ihmisen suhde entisöidään ja korjataan täydellisesti. Noustuaan pääsiäisaamuna kuolleista Vapahtajamme pyhittää jopa haudan pimeyden autuaallisen ylösnousemuksen odotushuoneeksi.

Pietari Viippola, teol. yo